

gene dertil, og saa sendte jeg Sagen tilbage for at faa den ordnet paa den her foreslaaede Maade. Det tog selvfølgelig nogen Tid, saaledes at vi ikke kunde blive færdige til anden Behandling. Skrivelsen med Forslaget kom først den 14. December 1914 til Finansudvalget. Det var først den 6. Juni, at Ministeriet fik Indstillingen, der gik ud paa at købe disse Arealer, og da Krigen udbrød i August Maaned, kan det ærede Medlem nok indse, at der ikke var særlig megen Tid til at komme ud og forhandle om den her foreslaaede Forpagtning, med Hensyn til hvilken vi til enhver Tid staar frit, saa at vi kan forlade den og stadig kan købe disse Arealer paa samme Betingelser som i Øjeblikket, medens vi kun under Forpagtningstiden svarer en passende Rente af Købesummen.

Saa siger det ærede Medlem (N. C. Jensen), at det kan gerne være, at Forholdet er ordnet paa en god Maade, men det er paa den dyreste Maade. Jeg ved for Resten ikke, hvorfra det ærede Medlem har det. Han maa saa dog kende noget til Forholdet, siden han ved, at den foreslaaede Ordning absolut er den dyreste. Men det, som det ærede Medlem i særlig Grad har imod dette Forslag, er for det første, at man har taget det op paa Finansloven, det skulde hellere være kommet paa en særlig Lov, og dernæst, at Forslaget ikke er tilstrækkelig belyst. Det underer mig noget at høre disse Udtalelser fra den Side, thi denne Sag er, som sagt, kommet til Finansudvalget den 14. December 1914, og jeg maa gaa ud fra, at Forholdet er det samme for det ærede Medlems Parti som for andre Partier, at man forhandler om saadanne Spørgsmaal. Thi det er meget vanskeligt at forstaa, at der, naar samtlige Finansudvalgsmedlemmer staar enige og tiltræder Forslagene, er saa mange Medlemmer af Partiet, der er imod dem, naar Sagen kommer til Forhandling. Jeg har før hørt — og maaske selv været med til noget lignende —, at der er rettet Behrejdelse for, at alt for store Sager er blevet afgjort paa Finansloven og især ved tredje Behandling, men naar en Sag kommer til Finansudvalget, og Repræsentanter fra alle Partier stemmer for den, saa gaar man ud fra, at der er nogen Garanti for, at Forslaget er nogenlunde underbygget. Selv om man saa vil rette Behrejdelse i den Anledning, kunde man dog godt stemme for Forslaget. Jeg har før hørt under Forhandling her i Tinget, at ærede Medlemmer

har sagt: Finansudvalget har afgjort denne eller hin Sag, men den kunde lige saa godt være afgjort ved en særlig Lov. Men deri kan jeg ikke se ligger nogen Grund til at stemme imod Sagen. Jeg vil derfor meget anbefale at stemme for dette Forslag, thi saa skal det nok vise sig, at det er saa godt underbygget, at det ærede Medlem fra Gives Ord vil komme til at staa til Skamme. Det skulde være underligt, om en Sag, der er saa vel forberedt, ikke nogenlunde skulde kunne svare til, hvad her er fremført. Statens Planteavludvalg, som repræsenterer Landbrugets Organisationer, faar med denne Sag at gøre, ligesom det har med andre Forsøgsstationer at gøre. Vi har, som den ærede Ordfører nævned, 6 Forsøgsstationer. Tror det ærede Medlem fra Give, at de 6 Forsøgsstationer er opførte paa særlig Lov hver især? Nej, de er opførte paa Finansloven paa samme Maade.

N. C. Jensen: Jeg vil sige til den højtærede Minister, at det er at vende det hele paa Hovedet, naar han taler om, at man ikke vil støtte Havebrugsforsøgene. Man har hidtil fra alle Sider indrømmet, at de Forsøg, der f. Eks. er gjorte paa Stationen ved Esbjerg, har været udmærket udførte, og jeg kan ikke forstaa, at man ikke kunde have ordnet Sagen paa den naturlige Maade, at man, hvis der var Trang dertil, gav et større Tilskud for et Aar for at se, om man ikke i dette Aar kunde finde en Løsning, som alle kunde give deres Tilslutning. Det kunde være sket, uden at man behøvede at gaa til det, her foreslaas, thi det drejer sig ikke her alene om de 22,000 Kr., men om, hvorvidt man ved Vedtagelsen af disse 22,000 Kr. forpligter sig videre, thi gør man det, tror jeg ikke, at nogen, heller ikke den højtærede Minister og den ærede Ordfører, vilde sige, at dette var rigtigt. Jeg har i hvert Fald opfattet den højtærede Minister saaledes, at han haabede, at mine Ord vilde blive gjort til Skamme. Hvis den højtærede Minister ønsker, at mine Ord om, at et saadant stort Spørgsmaal ikke bør afgøres ved Finanslovsforslagets tredje Behandling, selv om Finansudvalget er enigt derom, maa blive gjort til Skamme, skal jeg sige til ham, at det kunde maaske hænde, at den højtærede Minister senere, naar han ikke længere staar som Minister, men i Opposition, kunde faa de samme Ord rettet mod sig. I de Aar, jeg har siddet i Rigsdagen, har jeg haft den Opfattelse, at den